

PROP DE VOSALTRES

Domund 2024

Estimats diocesans:

Diumenge que ve, 20 d'octubre, és la jornada que l'Església dedica, com cada any, a les missions. El DOMUND (acrònim de «DOMingo MUNDial») té molta transcendència en les comunitats catòliques que, amb gran tenacitat i constància, hi han participat des de sempre amb l'oració i l'aportació econòmica. Fa molts anys que l'Església ens recorda l'admirable tasca de milers de missioners que es traslladen a terres llunyanes des de la seva confortable situació familiar o professional. En unes terres on els seus habitants els acullen com a germans i en reben una paraula de consol i d'esperança: la Paraula de Jesús de Natzaret que ofereix la fraternitat i la salvació. Els qui també vam rebre aquesta paraula ens comprometem a anunciar-la, a donar-la a conèixer a tota la humanitat. Va ser el mandat del Germà i Senyor abans d'ascendir als cels.

Enceto una reflexió amb vosaltres i us l'anuncio una setmana abans perquè puguem preparar aquest dia tan assenyalat i compartir l'entusiasme i l'ajuda als missioners i a les seves comunitats.

Espanya és un gran bressol missioner, un dels països que té més missioners repartits pel món. A la base de dades d'OMP (Obres Missionals Pontificies), entitat encarregada d'organitzar aquesta jornada, hi ha registrats 9.932 missioners: 6.042 són al seu destí i 3.890 al nostre país col·laborant en l'animació missionera o a l'espera de noves destinacions. El 53% són dones i el 47%, homes. El Perú, amb 582, és el país que avui compta amb més espanyols. Unes 383 institucions catòliques envien missioners, cadascuna amb un carisma i sensibilitat diferent, però totes en comunió, i una gran quan-

titat de països reben la dedicació d'aquests germans nostres. Recordeu com el papa Francesc, en el seu últim viatge al sud-est d'Àsia i a Oceania, va mostrar molt d'interès a reunir-se amb el grup de missioners que allí compartien la seva vida i predicaven l'Evangeli. Molts ens vam sorprendre per les fotos que il·lustraven aquestes notícies.

El lema d'enguany proclama: «**Aneu i convideu tothom al banquet**». És una frase curta que resumeix la intenció principal que es vol transmetre. Perdoneu la vulgaritat, però és semblant a la publicitat que utilitzen les marques comercials per oferir de

manera instantània els seus productes. Amb aquestes paraules s'inclou el mandat del cristià a anar en missió, la invitació com una oferta de salvació per a qui vulgui continuar sense exclusió de ningú i, l'objectiu final, asseure's al banquet, l'Eucaristia, que alimenta i enforteix la mateixa vida.

El Papa té el bon costum de redactar un Missatge comentant el sentit del lema que el vincula generalment a les preocupacions que té i viu l'Església en aquests moments. A més de la reflexió sobre Jesucrist que es converteix en menjar i beguda —citant els textos evangèlics de referència cap a la vida i la salvació definitiva— ens demana intensificar, sobretot, la participació en la Missa i l'oració per a la missió evangelitzadora, i agraeix als missioners la seva tenacitat de portar la Bona Notícia allí on la gent encara no l'ha rebut o l'ha acollit recentment.

Hi ha una dada que se sol preguntar i, d'altra banda, estem obligats a oferir: els comptes del Domund. Cito els de l'any 2023: la recaptació total va ser de 61.402.193 euros; les diòcesis espanyoles en van recollir 8.914.063, que es van enviar a 29 països, 170 diòcesis i 366 projectes, 172 d'ordinaris (despeses diàries de la pròpia missió) i 112 d'extraordinaris (formació, construcció d'equipaments i mitjans de comunicació). El Papa insisteix en aquest mateix objectiu afirmant que les col·lectes estan totalment destinades al Fons Universal de Solidaritat per a les necessitats de totes les missions de l'Església.

A tots vosaltres, gràcies per la vostra col·laboració en les oracions i les almoines.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Ordenat el nou bisbe coadjutor d'Urgell

Monsenyor Josep-Lluís Serrano va ser ordenat bisbe coadjutor d'Urgell, el passat 21 de setembre, en una cerimònia solemne a la catedral de Santa Maria d'Urgell de la Seu d'Urgell, que va aplegar centenars de persones, entre familiars del nou bisbe, feligresos i representants eclesiàstics i institucionals. El nou bisbe coadjutor succeirà en un futur l'actual bisbe diocesà i copríncep d'Andorra, monsenyor Joan-Enric Vives.

El temple de la Seu d'Urgell no acollia una ordenació episcopal des del 31 de gener de 1971, quan va ser ordenat bisbe monsenyor Joan Martí Alanís.

Josep-Lluís Serrano es va mostrar «agraït» per poder caminar junts amb l'arquebisbe Joan-Enric Vives «pels senders de l'Església». També va reivindicar que «a casa nostra cal reviure el sentit de poble de Déu i de família cristiana».

CERCA DE VOSOTROS

Domund 2024

Queridos diocesanos:

El próximo domingo, 20 de octubre, es la jornada que la Iglesia dedica, como cada año, a las misiones. Es el DOMINGO MUNDIAL que tanta trascendencia tiene para todas las comunidades católicas y con tanta tenacidad y constancia han participado desde siempre con la oración y con su aportación económica. Son muchos años los que la Iglesia nos recuerda la admirable tarea de miles de misioneros que se trasladan a tierras lejanas desde su confortable situación familiar o profesional. A unas tierras cuyos habitantes los acogen como hermanos receptores de una palabra de consuelo y de esperanza. La Palabra de Jesús de Nazaret que ofrece la fraternidad y la salvación. Quienes recibimos esa palabra nos comprometimos a anunciarla, a darla a conocer a toda la humanidad. Fue el mandato del Hermano y Señor antes de ascender a los cielos.

Reflexiono con vosotros y os lo anuncio una semana antes para que podamos preparar este día tan señalado y compartir el entusiasmo y la ayuda para los misioneros y sus comunidades.

España es una gran cuna misionera, es uno de los países que más misioneros tiene repartidos por el mundo. En la base de datos de OMP (Obras Misionales Pontificias), entidad encargada de organizar esta jornada, hay registrados 9.932 misioneros. De ellos, 6.042 están en destino y 3.890 en nuestro país colaborando con la animación misionera o a la espera de nuevos destinos. El 53% son mujeres y el 47% hombres. Perú, con 582 es el país que hoy cuenta con más españoles. Unas 383 instituciones católicas envían misioneros; cada una con un carisma y sensibilidad diferente pero todas en comunión. Gran cantidad de países reciben la dedicación de estos hermanos nuestros. Recordad cómo el papa Francisco, en su último viaje al sureste de Asia y a Oceanía, mostró mucho interés en reunirse con el grupo de misioneros que allí compartían su vida y predicaban el Evangelio. Muchos quedamos sorprendidos por las fotos que ilustraban esas noticias.

El lema de este año proclama: «**Id e invitat a todos al banquete**». Es una frase corta que resume la intención principal que se quiere transmitir. Perdonad la vulgaridad pero es semejante a la publicidad que utilizan las marcas comerciales para ofrecer de modo instantáneo sus productos. Con estas palabras se incluye el mandato de todo cristiano a ir de misión, la invitación como una oferta de salvación para quien quiera seguir sin exclusión de nadie y el objetivo final, sentarse en el banquete, la Eucaristía, que alimenta y fortalece la misma vida.

El Papa tiene la buena costumbre de redactar un Mensaje comentando el sentir del lema que lo vincula generalmente a las preocupaciones que tiene y vive la Iglesia en esos momentos. Además de la reflexión sobre Jesucristo que se convierte en comida y bebida citando los textos evangélicos de referencia hacia la vida y la salvación definitiva; nos pide intensificar ante todo la participación en la Misa y la oración por la misión evangelizadora y agradece a los misioneros su empeño en llevar la Buena Noticia allí donde la gente todavía no la ha recibido o la ha acogido recientemente.

Hay un dato por el que muchos suelen preguntar y, por otra parte, estamos obligados a ofrecer: las cuentas del Domund. Cito las del año 2023: la cantidad total ascendió a 61.402.193 euros; las diócesis españolas recogieron 8.914.063 euros. Se enviaron a 29 países, 170 diócesis, 366 proyectos, 172 ordinarios (gastos diarios de la propia misión) y 112 extraordinarios (formación, construcción equipamientos y medios de comunicación). El Papa insiste en este mismo objetivo afirmando que las colectas están enteramente destinadas al Fondo Universal de Solidaridad para las necesidades de todas las misiones de la Iglesia.

A todos vosotros, gracias por vuestra colaboración en oraciones y en limosnas.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Celebració molt participativa de la Jornada del Migrant

La parròquia de Santa Tereseta va acollir, el passat 22 de setembre, la celebració de la Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat, festa que ha arribat ja a l'edició número 110. La missa va estar presidida pel bisbe Salvador i concelebrada amb Mn. Adrian Burca, responsable de la Pastoral per a Persones Migrades, i amb el pare carmelita Alfonso

Díaz Zurdo. A la celebració hi va participar gent de la parròquia, persones que treballen amb les comunitats de persones migrades i refugiades i representants de països com Camerun, Senegal, Guinea, Bolívia, Hondures, Colòmbia, Equador, Mèxic, Veneçuela, Egipte, Ucraïna i Romania. Va ser una missa molt participativa, que va fer visible la diversitat del poble de Déu.

Després de l'Eucaristia i de la foto amb el senyor bisbe, molts dels assistents van omplir la sala d'actes de la parròquia per compartir menjars típics dels pobles representats i s'obria la part més lúdica de la jornada, amb balls, cants folklòrics i un partit de futbol. L'equip guanyador va ser el de Jericó, que es va endur la copa.

El Vaticà II, eix de les Jornades de Formació del Clergat

Quatre conferències sobre textos del Concili Vaticà II, que aquest 2025 celebrà 60 anys de la seva clausura, han estat l'eix de les Jornades de Formació del Clergat de la diòcesi de Lleida celebrades a la Casa de l'Església els dies 24 i 25 de setembre. Els ponents han estat el degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, Daniel Palau; el director de l'Escola Bíblica de València, Fernando

Ramón; i el bisbe auxiliar de Barcelona, David Abadías.

D'altra banda, els bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya es van reunir els dies 18 i 19 de setembre en la reunió n. 257 de la Conferència Episcopal Tarraconense. Entre altres coses, van aprofitar la trobada per felicitar el monjo de Montserrat Ignasi M. Fossas Colet, elegit abat president de la Congregació Sublacense Cassinesa.

L'Església Jove engega el curs

L'Església Jove de Lleida va presentar, el passat 20 de setembre, les activitats que duren a terme al llarg d'aquest curs.

Responsables de diferents grups, moviments, parròquies i col·legis es van trobar a la Casa de l'Església, on els va acompanyar el bisbe Salvador, que va fer la pregària inicial. Una actuació del grup Forasters i un sopar de germanor van tancar la jornada en què hi havia representats dels col·legis Episcopal, Claver, Fedac, Santa Anna, moviments com el dels jesuïtes, els maristes o Càritas Jove, i les parròquies

de Montserrat, el Carme, Sant Joan i Alpicat, entre altres.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

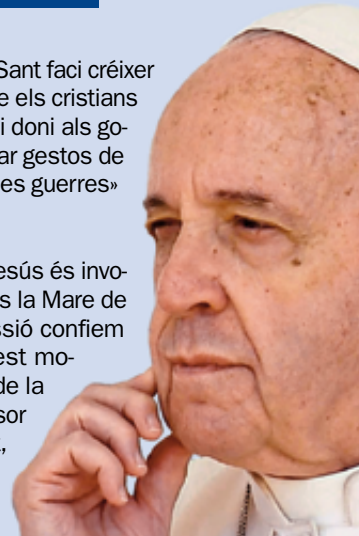

@Pontifex_es: «La pau mai serà fruit de la desconfiança, dels murs, d'apuntar les armes els uns contra els altres. Sant Pau diu: "El que un sembri, això collirà" (Gàl 6,7). No semblem mort, destrucció, por. Semblem esperança!» (18 de maig).

@Pontifex_es: «En el relat de la Pentecosta (Hch 2,1-11), els Fets dels Apòstols ens mostren dos àmbits de l'acció de l'Esperit Sant a l'Església, en nosaltres i en la missió; amb dues característiques, la força i l'amabilitat» (19 de maig).

@Pontifex_es: «Que l'Esperit Sant faci créixer la comunió i la fraternitat entre els cristians de les diferents confessions; i doni als governants la valentia de realitzar gestos de diàleg que portin a posar fi a les guerres» (19 de maig).

@Pontifex_es: «La Mare de Jesús és invocació viva de l'Esperit Sant. És la Mare de l'Església. A la seva intercessió confiem les comunitats que en aquest moment tenen més necessitat de la força de l'Esperit Sant, Defensor i Confortador, Esperit de veritat, de llibertat i de pau» (20 de maig).

Celebració de l'Aplec de Grenyana i la Mercè

El veïnat de la partida de Grenyana va celebrar, els dies 21 i 22 de setembre, el seu tradicional Aplec de la Mare de Déu de Grenyana, el darrer del calendari festiu de les partides de Lleida. El bisbe Salvador va oficiar la missa a l'ermita, que va comptar amb la participació de la Coral de la Catedral de Lleida.

D'altra banda, el barri de la Mariola va acollir, el dia 22 de setembre, la tradicional processó en honor de la Mare de Déu de la Mercè. La processó va sortir de la parròquia de la Mercè i va recórrer diversos carrers per retornar al temple on es va celebrar l'Eucaristia.

També el 21 de setembre, la Confraria del Crist de l'Agonia va commemorar el 20è aniversari de la

Processó del Silenci amb una desfilada processional que va atraure fidels, veïns i visitants a l'entorn de l'antiga església de Sant Martí.

L'Associació Internacional de Caritat vol més voluntaris

La Junta Permanent de l'Associació Internacional de Caritat (AIC) de Lleida va celebrar, a mitjans de setembre, la seva

primera reunió per encarar el nou curs, que va començar el 3 d'octubre, amb els projectes de reforç escolar, tallers de cuina, costura,

o cura de les persones. Aquests projectes van adreçats a alumnes des de primer de Primària fins a segon de Batxillerat, i pretenen cuidar i empoderar persones del Centre Històric. Des de la Junta es fa una crida a persones que s'hi vulguin afegir com a voluntàries per garantir el correcte desenvolupament d'aquests projectes. L'AIC té la seva seu al número 62 del carrer Cavallers i el seu telèfon de contacte és el 699 501 408.

Xerrada sobre Intel·ligència Artificial a l'IREL

El doctor Xavier Carrera, director de l'ICE i professor de continguts TIC a matèries del Grau d'Educació Primària de la Facultat de Ciències de l'Educació de la Universitat de Lleida (UdL), va pronunciar una xerrada sobre «Avaluació i Intel·ligència Artificial» als membres del claustre de professors de l'Institut Superior de Ciències Religioses-IREL, reunits el passat 21 de setembre en l'arrencada del curs 2024-2025. El claustre també va aprovar l'ac-

ta de la sessió anterior i va escoltar l'informe de direcció.

REFLEXIONS

La resposta ha estat sí

Una religiosa en plena i reeixida activitat ha rebut la proposta de dedicar-se durant dos anys a animar uns projectes educatius en uns camps de refugiats. Després de parlar-ne amb diverses persones, pensar-hi i pregar-ho, fent tot un camí de discerniment, la seva resposta ha estat «sí!». Què l'ha mogut a donar aquesta resposta? Explica ella mateixa: «He anat vivint la proposta com quelcom que ve de Déu. Tot el que acosti la meua vida, un xic més, als seus preferits, els més pobres, segur que va en la línia de Jesús».

És doncs un bon moment perquè d'altres continuïn el que jo feia fins ara. Pot ser realment una nova crida a viure en itinerància, sense fer de res ni de ningú la «meua obra», el «meu regne». Correm el perill de fer-ho, oi? No serà aquesta una crida de veritat a acostar-me als més febles? A simplificar la meua vida i descobrir altra vegada que amb pocs recursos es poden fer coses grans? Que el més important és fer-se disponible al que la vida, a través d'altres et va mostrant? A acollir crides que descol·loquen el meu ja molt establert sistema de vida?... Sempre al llarg de la meua vida he experimentat el «No tinguïs por, Jo soc amb Tu» (Is 41,10). Saber que Ell hi és, ha estat força i empenta per anar endavant en els moments de dificultat, que també n'hi han hagut. Novament se'm demana de confiar. Sé que Ell acompanya cada pas del meu camí.

Seré capaç de viure-ho? Sabré situar-me amb encert, des de baix i des de dins, en aquest servei que se'm proposa? Suportaré com cal, i amb cert bon humor, dificultats de tot tipus i manca de recursos per portar a terme la tasca encomanada? Com sabré viure sense les comoditats a les que estic acostumada? Respondrà la meua salut, en un context i condicions tan difícils? Ell ho farà possible». Acaba l'escrit adreçat a les seves germanes de congregació dient: «... Jo des d'allà pensaré i pregaré molt també per totes i cadascuna i per tantes situacions que vivim aquí i tants serveis com entre totes tirem endavant. Feu-ho també vosaltres».

Sovint ens agafem al que fem com si fos únic, hi posem el cor,... Cal pensar que no som amos, som administradors i treballadors del Regne de Déu. Som enviats a la vinya del Senyor, al lloc on convingui. Sempre en mans de Déu, disposats a acollir les seves crides, disposats a acollir la seva voluntat. Sempre disposats a aportar el nostre esforç perquè es faci la seva voluntat.

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ga 4,22-24.26-27.31-5,1 / Sl 112 / Lc 11,29-32]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. □ Dimarts [Sir 15,1-6 / Sl 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515-Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe.

16. ■ Dimecres [Ga 5,18-25 / Sl 1 / Lc 11,42-46]. Santa Hedvig (Eduvigis), religiosa cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), verge salesa de Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Bertran, bisbe de Cominges.

17. ■ Dijous [Ef 1,1-10 / Sl 97 / Lc 11,47-54]. Sant Ignasi d'Antioquia, bis-

be successor de Pere i màrtir a Roma (107); sant Rodolf, mr.

18. ■ Divendres [2Tm 4,10-17b / Sl 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.

19. ■ Dissabte [Ef 1,15-23 / Sl 8 / Lc 12,8-12]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), preveres je-

suïtes, i sis companys més, màrtirs al Canadà; sant Pau de la Creu, prev.; sant Pere d'Alcàntara, prev.; Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi de Terrassa.

20. ■ Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 53,10-11 / Sl 32 / He 4,14-16 / Mc 10,35-45]. Mare de Déu de la Bonanova; sant Andreu de Creta, monjo.

Diumenge XXVIII de durant l'any (B)

COMENTARI

«Al costat de l'enteniment tot l'or del món no val ni un gra de sorra»

Si el diumenge passat el Senyor ens parlava d'un tema delicat, el divorci, avui ho fa d'un altre tema complicat: la riquesa. La paraula de Jesús és molt clara: *És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla, que no pas que un ric entri al Regne de Déu.* S'han buscat moltes explicacions a aquestes paraules. Jo crec que, exagerades, s'han de prendre tal com sonen: és impossible per a un ric entrar en el Regne de Déu. Els mateixos apòstols diuen: *I qui es podrà salvar?* Ho veuen impossible. Jesús els digué: *Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot.* És a dir, cal un miracle, possible evidentment, perquè un ric se salvi. Cal subratllar que ric és aquella persona que està enganxada a la riquesa, aquella persona que n'és esclava, no necessàriament la que té diners. Tot ve a partir de l'escena d'un jove que li demana *què ha de fer per posseir la vida eterna.* I Jesús li recorda els manaments. Ell, de forma senzilla, respon: *Tot això ja ho he complert des de jove.* Una persona extraordinària: ha complert tots els manaments! Jesús encara li proposa un pas més: *Ves a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres... Després torna i vine amb mi.* Aquesta resposta el contrarià i se'n anà tot trist perquè era molt ric. I ara és quan Jesús fa la comparació del camell i l'agulla. Una persona fidel a tots els manaments està esclavitzada per la riquesa que li impedeix seguir Jesús. Per a ell són més importants els diners que Jesús. La riquesa es converteix, en la pràctica, en el seu déu. D'aquí la incompatibilitat amb la salvació. La primera lectura ens recorda que la veritable riquesa és la saviesa: *al seu costat tot l'or del món no val ni un gra de sorra i la plata no val més que el fang.* És el que diu el savi Salomó. La segona lectura ens recorda que *la paraula de Déu és viva i eficaç, que esclareix les intencions i els pensaments del cor.* La paraula de Jesús li mostra al jove la seva autèntica realitat: és esclau dels diners tot i complir tots els manaments. Som esclaus també nosaltres?

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 7,7-11)

Vaig pregar Déu que em donés enteniment, i m'ho concedí, vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué. La preferixo a ceptres i trons, i, comparada amb ella, tinc la riquesa per no-res. Ni tan sols la comparo amb les pedres més precioses, perquè tot l'or del món, al seu costat, no val ni un gra de sorra, i la plata no val més que el fang. L'aprecio més que la salut i que la boniquesa, i vull que em faci de llum, perquè la seva claror no s'apaga mai. Juntament amb la saviesa m'han vingut tots els béns, duia les mans plenes de riqueses incomputables.

► Salm responsorial (89)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida.*

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Si-gueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Doneu-nos tants dies d'alegria / com ens n'heu donat d'afflicció, / tants anys de joia, com n'hem vist de penes. R.

Que puguem veure la vostra obra, / que els nostres fills vegin la vostra glòria. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 4,12-13)

La paraula de Déu és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destriar l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos, i esclareix les intencions i els pensaments del cor. A tot el món creat no hi ha res que Déu no vegi clarament; tot és nu i descobert davant els ulls d'aquell a qui haurem de donar comptes.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 10,17-30)

Un dia que Jesús sortia de camí un home corregru, s'agenollà als seus peus i li preguntava: «Bon mestre, què haig de fer per posseir la vida eterna?» Jesús li digué: Per què em tractes de bo? De bo només ho és Déu. Ja saps què diuen els manaments: «No matis, no cometis adulteri, no robis, no declaris en fals contra un altre, no facis cap frau, honra el pare i la mare.» Ell li respongué: «Mestre, tot això ja ho he complert des de jove.» Jesús se'l mirà amb afecte i li digué: «Encara et falta una cosa: ves a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel. Després torna i vine amb mi.» Aquesta resposta de Jesús el contrarià i se'n anà tot trist, perquè era molt ric. Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als deixebles: «Per als qui són rics, que n'és, de difícil, d'entrar al regne de Déu!» Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren sorpresos. Però Jesús els tornà a dir: «Fills meus, què n'és de difícil, d'entrar al regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al regne de Déu.» Ells quedaren encara més sorpresos i deien entre ells: «I qui es podrà salvar?» Jesús se'ls mirà i els digué: «Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot.» Llavors Pere es posà a dir-li: «Mireu, nosaltres ho hem deixat tot per venir amb vós.» Jesús respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Ningú dels qui per mi i per anunciar l'evangeli han deixat la casa, germans i germanes, pare, mare, fills o camps, no deixarà de rebre, ja en el temps present, el cent per u de cases, germans i germanes, mare, fills i camps, i també persecucions, i, en el món futur, tindrà la vida eterna.»

► Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 7,7-11)

Supliqué y me fue dada la prudencia, invoqué y vino a mí el espíritu de sabiduría. La preferí a cetros y tronos y a su lado en nada tuve la riqueza. No la equiparé a la piedra más preciosa, porque todo el oro ante ella es un poco de arena y junto a ella la plata es como el barro. La quise más que a la salud y la belleza y la preferí a la misma luz, porque su resplandor no tiene ocaso. Con ella me vinieron todos los bienes juntos, tiene en sus manos riquezas incontables.

► Salmo responsorial (89)

R. *Sácianos de tu misericordia, Señor, y estaremos alegres.*

Enseñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Danos alegría, por los días en que nos afligiste, / por los años en que sufrimos desdichas. R.

Que tus siervos vean tu acción / y sus hijos tu gloria. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

► Lectura de la carta a los hebreos (Heb 4,12-13)

Hermanos:

La palabra de Dios es viva y eficaz, más tajante que espada de doble filo; penetra hasta el punto donde se dividen alma y espíritu, coyunturas y tuétanos; juzga los deseos e intenciones del corazón. Nada se le oculta; todo está patente y descubierto a los ojos de aquel a quien hemos de rendir cuentas.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 10,17-30)

En aquel tiempo, cuando salía Jesús al camino, se le acercó uno corriendo, se arrodilló ante él y le preguntó: «Maestro bueno, ¿qué haré para heredar la vida eterna?». Jesús le contestó: «¿Por qué me llamas bueno? No hay nadie bueno más que Dios. Ya sabes los mandamientos: no matarás, no cometerás adulterio, no robarás, no darás falso testimonio, no estarás en la honra de tu padre y a tu madre». Él replicó: «Maestro, todo eso lo he cumplido desde mi juventud». Jesús se quedó mirándolo, lo amó y le dijo: «Una cosa te falta: anda, vende lo que tienes, dáselo a los pobres, así tendrás un tesoro en el cielo, y luego ven y sígueme». A estas palabras, él frunció el ceño y se marchó triste porque era muy rico. Jesús, mirando alrededor, dijo a sus discípulos: «¡Qué difícil les será entrar en el reino de Dios a los que tienen riquezas!». Los discípulos quedaron sorprendidos de estas palabras. Pero Jesús añadió: «Hijos, ¡Qué difícil es entrar en el reino de Dios! Más fácil le es a un camello pasar por el ojo de una aguja, que a un rico entrar en el reino de Dios». Ellos se espantaron y comentaban: «Entonces, ¿quién puede salvarse?». Jesús se les quedó mirando y les dijo: «Es imposible para los hombres, no para Dios. Dios lo puede todo». Pedro se puso a decirle: «Ya ves que nosotros lo hemos dejado todo y te hemos seguido». Jesús dijo: «En verdad os digo que no hay nadie que haya dejado casa, o hermanos o hermanas, o madre o padre, o hijos o tierras, por mí y por el Evangelio, que no reciba ahora, en este tiempo, cien veces más —casas y hermanos y hermanas y madres e hijos y tierras, con persecuciones— y en la edad futura, vida eterna».